

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/18171,Plaminiak-Gabriel-Konstanty.html>
19.05.2024, 21:02

Plaminiak Gabriel Konstanty

Gabriel Konstanty Plaminiak, ur. 17 III 1940 w Konstantynówce (obecnie Ukraina), zm. 24 I 2023 we Wrocławiu. Ukończył Technikum Mechaniczno-Elektryczne we Wrocławiu (1967).

1943-1945 wywieziony z rodziną do Niemiec na roboty przymusowe. W 1945 powrócił do Polski. 1955-1958 pracownik wrocławskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego. W X 1956 i III 1968 uczestnik wystąpień i manifestacji we Wrocławiu. 1958-1959 pracownik Państwowej Fabryki Wagonów Pafawag we Wrocławiu, 1959-1964 i 1966-1973 Dolnośląskiej Fabryki Maszyn Elektrycznych Dolmel. 1968-1970 drukarz ulotek przeciwko interwencji wojsk Układu Warszawskiego w Czechosłowacji oraz polityce Władysława Gomułki, organizator ich kolportażu w Dolmelu. W XII 1970 inicjator głódówki w Dolmelu i organizator zakładowego KS. 1973-1975 funkcjonariusz Wydz. Prestępstw Gospodarczych Komedy Dzielnicowej MO Wrocław-Śródmieście, zwolniony za praktyki religijne. 1975-1985 w Okręgowym Zarządzie Dochodów Państwa i Kontroli Finansowej z siedzibą we Wrocławiu.

W VIII 1980 uczestnik strajku w Zajezdni Autobusowej nr VII MPK we Wrocławiu; od IX w „S”; przewodniczący KZ „S” w OZDPiKF; VI 1981 delegat na I WZD Regionu Dolny Śląsk, przewodniczący Regionalnej Komisji Rewizyjnej; IX/X 1981 delegat na I KZD, członek KKR; w 1981 członek KKP „S” przy Ministerstwie Finansów; koordynator działań „S” Regionu Dolny Śląsk, organizator zbiórek pieniędzy i żywności oraz akcji protestacyjnych w obronie represjonowanych działaczy.

13 XII 1981 internowany w areszcie KW MO i ZK nr 1 we Wrocławiu, następnie w Ośr. Odosobnienia w Grodkowie i Uhercach, 28 X 1982 zwolniony. 1983-1987 kolporter pism podziemnych (m.in. „Emisariusza”, „Prawdy”, „Z Dnia na

Miejsce urodzenia Konstantynówka

Data urodzenia 17-03-1940

Miejsce śmierci Wrocław

Data śmierci 24-01-2024

Hasło wydrukowane w **Tom II**

Dzień"); w 1983 drukarz w Osoli k. Obornik Śląskich pisma „Emisariusz” (z Krzysztofem Turkowskim i Romanem Skawińskim). 1983-1986 redaktor i drukarz wyboru artykułów pochodzących z podziemnego pisma „Prawda”. 1983-1987 działacz Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy parafii św. Karola Boromeusza we Wrocławiu oraz komitetu pomocy represjonowanym, współorganizator Mszy za Ojczyznę i Tygodni Kultury Chrześcijańskiej tamże. Wielokrotnie zatrzymywany na 24 i 48 godz. oraz karany przez kolegium ds. wykroczeń grzywnami. 1985-1991 pracownik Izby Rzemieślniczej we Wrocławiu. 4 III 1987 aresztowany, w 1987 skazany wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Opolu na 2 lata więzienia, 28 VI 1988 zwolniony.

Od 1989 w „S”; od 1989 członek Wrocławskiego KO „S” oraz Chrześcijańskiej Demokracji-Stronnictwa Pracy; w 1989 uczestnik kampanii wyborczej KO „S”. Od 1998 prezes Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Pracowników Polskich; w 1996 współzałożyciel, od 2002 wiceprezes Stowarzyszenia Osób Represjonowanych w Stanie Wojennym we Wrocławiu. 1992-2000 księgowy w kilku firmach prywatnych we Wrocławiu. Od 2001 na emeryturze.

Odznaczony Krzyżem Wolności i Solidarności (2016),
Krzyżem Semper Fidelis (2002).

19 XII 1980 – 25 VIII 1981 rozpracowywany przez Wydz. IIIA KW MO we Wrocławiu w ramach KE; 1 VII 1986 – 17 II 1988 przez p. V-1 DUSW Wrocław-Stare Miasto w ramach SOR krypt. Ciołek.

Tomasz Gałwiazek

[Region Dolny Śląsk, Wrocław](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)